

Senang door en met IntervOcaal

Op 1 juni gaven we met IntervOcaal in Prismare ons Indonesische concert ‘Senang in Enschede’. De hal was volledig Indonesisch ingericht met waaiers, een kleed, een koelit, een schilderij en de kaart van Indonesië. Daarbij konden de bezoekers van ons concert zich volledig tegoed doen aan verschillende heerlijke Indonesische hapjes, die door koorleden zelf gemaakt waren. Het werd dan ook al snel gezellig druk.

Welkom

Toen het publiek plaatsgenomen had in de bomvolle concertzaal kwamen wij binnen met het nummer Kolé Kolé. Zeker de koorleden uit Indonesië waren duidelijk herkenbaar aan hun typisch kleurige Indonesische kleding, de overige koorleden sloten zich hier goed bij aan met een speciale voor- en achterkant van de map. Op het podium zongen we Gisi Gisi en daarna kwam het echte welkom met een paar woorden van Diet en het nummer Selamat Datang. Annie en Retno vertelden hierbij een mooi verhaal over een zogenaamde Indonesische oliebol. Na het nummer Lembe Lembe over het binnenhalen van de visnetten vertelde Chrispina het verhaal bij Si Patokahan: de oude stijve man. Bij het nummer Tari Piring voerde de dansgroep van Ning met kaarsjes een prachtige dans op over het flirten tussen donker en licht. Donker en licht waren samen met kleur de hele avond belangrijke thema's. Met het nummer Kolé Kolé keerden we weer even terug naar Nederland. Het was de beurt aan Wouter Muller, die zowel door IntervOcaal als ook het publiek enthousiast ontvangen werd en nog een stuk van Kolé Kolé met ons meezong.

Senang in Enschede en Indonesië

Wouter vertelde hoe blij hij was om deze avond aan een concert van IntervOcaal mee te mogen werken. Ook vertelde hij dat zijn hart ligt in zowel Enschede als Indonesië, hij voelt zich op beide plaatsen tevreden, Senang. Dit titelnummer van de avond zong hij hierna, waarbij het publiek de titel spontaan meezong. Maar hierna mocht het publiek nog meer meezingen, Wouter leerde iedereen het nummer Anak Semua Bangsa, Kind van alle volkeren. Zowel IntervOcaal als het publiek zongen uitgebreid mee.

Lily en Arnold droegen het gedicht Indische buurt van Willem Wilmink voor, waarin de Gordel van Smaragd Indonesië en alle straatnamen uit de wijk Het Hogeland in Enschede voorbij kwamen. Dit gedicht geeft een zeer goede beschrijving van de wijk. Indonesische nummers die we hierna zongen waren Sarinande, Bulan Pakai Payung en Memukul Bambang. Voorafgaand aan dit laatste nummer haalde Piet mooie herinneringen op aan Jan Munster. De Angklung die in dat lied klonk is een erfstuk aan het koor geschonken door Jans kinderen. Grappig was dat tijdens dit verhaal er precies een mobieltje afging. Met het ons inmiddels vertrouwde Kolé Kolé vertrokken we naar Australië.

Dierengeluiden en de schepping

Ons eerste nummer in Australië was Kumbargung, dat bestond uit verschillende dierengeluiden. Het was af en toe nog best ingewikkeld, maar tegelijk ook behoorlijk grappig om allerlei klanken uit te brengen. Gunnai dreaming was een droomlied over de schepping, waar Annie een mooie inleiding bij vertelde. Ook dit nummer bestond uit een aantal dierengeluiden maar ook uit andere diverse Australische klanken, een bijzonder lied.

Terug naar Indonesië

We keerden weer terug naar Indonesië en daar zongen we om te beginnen Janger. Met dit nummer bootsten we de klank van de gamelan na, en er gebeurde nog iets bijzonders: de Indonesische danseres Wayan Fatmawati voerde tijdens het lied temidden van ons een bijzondere dans uit! Ze zag er werkelijk prachtig uit, zowel haar kleding als de dans waren oogverblindend om te zien! Ook het zingen van dit nummer was een geweldige ervaring.

Na mooie afsluitende woorden van onze voorzitter Marjo was het tijd voor ons laatste nummer, waarbij opnieuw een prachtige dans werd uitgevoerd. Het nummer Waktu potong padi gaat over het oogsten van de rijst op de sawah. Terwijl we het zongen maakte Dick de rijst los van de grond met een sikkel en de dansgroep van Ning deed het in manden. Ondanks dat er natuurlijk geen echte rijst was, zag ik het helemaal voor me.

De afsluiting

Ons concert was ten einde gekomen, als toegift zongen we nog Blij in Enschede. Met echte Indonesische hitte in de zaal hebben we een geweldig concert gegeven, de rest van de avond kon iedereen nog genieten van de hapjes en drankjes. Ook volgde de prijsuitreiking van de loterij. De prijzen bestonden voor een groot deel uit waardebonnen: een bon voor rondleiding door Roombeek, een strijkbbon, een fietsbeurt, heerlijke Indonesische hapjes thuis bezorgd, een lekkere taart, een nachtje Bed en Breakfast, een massage en nog veel meer. (Diet vertelde dat dit concept zich inmiddels rondspreekt in cultureel Enschede). Het was weer een bijzondere avond, waarbij de bezoekers de identiteit van IntervOcaal weer goed hebben leren kennen. Iedereen bedankt die een bijdrage heeft geleverd, en vooral het organisatiecomité: hulde!

Titia van Hooijdonk